

جان ارزان عسکر وطن

چهارشنبه ۷ حوت ۱۳۹۲

8 صبح

- سلیم آزاد

شهادت ۲۱ سرباز افغان به دست گروه تروریستی طالبان و همکاران خارجی شان غم سنگینی را بر دل هموطنان شان نشانده است. این مردان جوان عمدتاً برای پاسداری از مرزهای کشورشان در یکی از دورافتاده ترین مناطق افغانستان ایفای وظیفه می کردند و با امتیازات اندک مادی، یکی از پرخطرترین مشاغل را به عهده داشتند. گروه تروریستی طالبان به خاطر گرفتن انتقام خون سربازان پاکستانی که معلوم نیست در کجا و به دست چه کسی کشته شده اند، این جوانان فداکار را به قتل

رساندند.

واضح است که گروه تروریستی طالبان چرا مرزبانان افغان را مورد هدف قرار می دهند، و چرا با این بی رحمی هموطنان خود را که تنها گناهشان حفظ سرحدات در برابر متجاوزین پاکستانی و گروه های تروریستی است، به قتل می رسانند. آن ها پوسته های مرزی را هدف قرار می دهند تا کنترل دولت بر مرزها ضعیف شده و به سادگی با همتایان عرب و پاکستانی خود به خاک افغانستان عبور کنند. زمانی که نیز شکست سهمگین خوردند، دو باره به پناهگاه های امن خود در خاک پاکستان فرار کرده و بار دیگر به کمک مریبان پاکستانی خود به خاک کشورمان حمله می پرند. به هر حال، از دست رفتن سربازان جوان افغان بار دیگر فرصتی مساعد ساخت تا افغان ها به ابراز همبستگی با یکدیگر پرداخته و در واقعیت امر در غم های یکدیگر شریک شوند. میزان افسوس و اندوه کابران اینترنت و شبکه های اجتماعی متأثرکننده و وسیع بود. از هر گوشه کشور هرکسی صدای خود را در همبستگی با قربانیان حادثه و محکومیت عاملان بلند می کند.

جالب این جاست که بدترین نوع برخورد را رییس جمهور افغانستان با این حادثه نشان داده است. رفتار ارگ چنین نشان می دهد که گویا مرگ این سربازان زیاد برایش مهم نیست. هیچ نوع واکنش عمومی از رییس جمهور افغانستان در رسانه ها دیده نشده و حتا سخنگوی آن که معمولاً در محکومیت غرب و توجیه طالبان پیشتر از هر کسی در رسانه ها حاضر است، تنها به توثیق های بی معنا و بی ربط اکتفا کرده و حتا حاضر به صدور بیانیه ای مبنی بر محکوم کردن خشونت و ابراز همبستگی با قربانیان نیز نشده است. این همان بی کفایتی سیاسی ارگ را در بالاترین حد خود به نمایش می گذارد. البته، چنین تصور نشود که ارگ در ابراز همبستگی و رفتار سمبولیک ناتوان و ناآگاه است بلکه بر عکس در مواردی که منافع سیاسی اش ایجاب می کند، خیلی سریع و جدی عمل می کند. به کشته شدن وزیر مهاجرین امارت تروریستی طالبان نگاه کنید. یک روز پس از هلاکتش در شهر پشاور، رییس ارگ کابل بیانیه ای طویل در محکومیت قتل وزیر سابق طالبان صادر کرد و به صورت رسمی جنازه آن را به زادگاهش انتقال داد. این به معنای آن است که ارگ به خوبی می داند وقتی یک کسی جان خود را از دست می دهد، باید به صورت شایسته از خود واکنش نشان دهد. اما این کار را معمولاً در حق مرده های طالبان انجام می دهد و نه عساکر بی گناه افغانستان.

طبیعی است که برای حکومت افغانستان کشته های افغان به کشته های با ارزش و بی ارزش تقسیم می شود. وزیر طالبان کشته با ارزش است که کرزی برای آن بیانیه صادر می کند و جنازه اش را به صورت رسمی تکریم می کند، و کشته بی ارزش عسکر اردوی ملی است که رییس جمهور در افکار عامه ظاهر نمی شود، از سربازان خود قدردانی نمی کند و دشمنان و قاتلان آن ها را محکوم نمی کند. او آن قدر بی تفاوت است که سفر خارجی خود را لغو می کند تا برای تقویت جایگاه مهره

انتخاباتی خود تلاش ورزد.

در کشورهای دیگر اگر رئیس‌جمهور در اولین وقت ممکن در رسانه‌ها ظاهر نشده و نسبت به کشته‌شدن سربازان خود بی‌تفاوتی و سهل‌انگاری نشان بدهد، تعبیر عمومی این است که رئیس‌جمهور کشور هیچ ارزشی برای سربازان خود قایل نیست. طبیعتاً هیچ سیاستمدار دموکرات و مردم‌گرا و دلسوز حاضر نیست که چنین انتقادی را به جان بخرد. طبیعی است که رفتارهای سیاستمداران برای مردم معنای خاصی دارد. نشستن کرزی در کرسی بالایی شورای وزیران در روز قتل سربازان و عدم شرکت در مراسم ادای احترام به تابوت‌های سربازان تنها نشان‌دهنده بی‌مبالاتی محض و کبر سیاسی است. محکومیت مرگ سربازان در جلسه شورای وزیران یکی از نازل‌ترین شکل ابراز همبستگی با قربانیان عزیز افغانستان است. از همان کرسی رئیس‌جمهور نسبت به قربانیان حوادث طبیعی، کشته‌های طالبان، آتش‌سوزی در سرای تجارتی ناصری و... ابراز تسلیت کرده است. واکنش‌های کلیشه‌ای ارگ تنها میزان تظاهر و مصنوعی بودن احساسات زمامداران ارگ را به نمایش می‌گذارد و بس.

بدون شک، وقتی وزیر طالبان کشته می‌شود، آقای کرزی تنها به شورای وزیران اکتفا نکرده، به‌صورت مستقل بیانیه صادر می‌کند و سخنگوی خود را به رسانه‌ها می‌فرستد تا ابراز تأسف و تأثر خود را از قتل مقام طالبان نشان بدهد. البته هدف جلب رضایت رهبری گروه تروریستی طالبان است. در عین حال اهمیتی ندارد که از سربازان کشته افغان به چه شیوه تجلیل می‌شود و آیا لازم است که ارگ به‌صورت فعالانه و با احساسات واقعی و نه واکنش‌های کلیشه‌ای سیاسی، غم و تأثر خود را نسبت به شهیدان واقعی این خاک ابراز بدارد. چنین برخورد دوگانه‌ای، چنین تظاهر و فرصت‌طلبی‌ای (اشک ریختن بر خاک وزیر طالب و برخورد سطحی با مرگ سربازان افغان) شرم‌آور و مایه‌ی تأسف است.